

Huang Shan, poesia en el paisatge

Text i fotos: Valentí Zapater

Entrar a Huang Shan per la ruta de l'oest és anar descobrint la muntanya a poc a poc, de graó en graó. Ni des de la porta principal (Huang Shan Men) ni des de l'autobús que puja a Ciguang Ge ('temple de la llum misericordiosa') es pot albirar el tresor que amaguen aquestes muntanyes.

Sortida del sol des de Guang Min Ding ('cim lluminós') cap a Tian Du Feng ('pic de la Capital del Cel'), Huang Shan.

De fet, és com si els arbres no ens deixessin veure el bosc. Els primers contraforts, moles de granit arrodonides, són els guardians que amaguen el cor de Huang Shan, de relleu molt més aspre i alhora elegant. Pas a pas, però, el camí es deixa fer. Només ens demana paciència i un cert esforç per superar 1.000 m de desnivell de camí empedrat, majoritàriament amb graons. Els camins empedrats o de fusta són aspectes habituals de les muntanyes xineses turístiques, i també les cruïlles ben senyalitzades amb mapes que indiquen indrets i distàncies en anglès i xinès. Són trets que coneixem més del centre d'Europa i sorprenen inicialment; el cas és que, tot plegat, fa més fàcil la visita en un entorn on l'idioma és una barrera molt important. Els mapes que es poden aconseguir en les botigues de la zona donen molt poques indicacions i només serviran per planificar grollerament la jornada, ja que, normalment, no permeten calcular temps ni desnivells.

Huang Shan és situat al sud de la província xinesa d'Anhui, uns 400 km al sud-oest de Xangai. En aquestes muntanyes conflueixen una sèrie de característiques naturals que fan que el visitant trobi paisatges gairebé irreals, únics. Pins retorçats, mars de núvols, roques estranyes i fonts termals es combinen de forma harmoniosa en aquest indret, declarat Patrimoni de la Humanitat l'any 1990.

A poc a poc, pujant per la ruta de l'oest i travessant torrents i boscos de pins, s'arriba a la cruïlla del cim de la Capital del Cel (Tian Du Feng). Paga la pena desviar-se de la ruta principal per fer aquest cim, que és un dels més espectaculars. El camí és tan dret que no hi ha espai per a graons normals, serien massa alts. Enginyosament, els graons estan tallats a la roca, de forma alternativa, un per al peu esquerra i un altre per al peu dret. Així s'arriba al cim, que, amb 1.810 m d'alçada, ens permet començar a descobrir els secrets de Huang Shan: cims escarpats, agulles i parets, tot format per l'acció de les glaceres

fa milers d'anys sobre aquestes muntanyes de granit solcades per fractures verticals. El descens per l'altra banda del cim, no menys vertiginós, es fa per una aresta anomenada Li Yu Bei ('el lloç de la carpa'), però el camí, tallat a la roca, és prou còmode i ample. D'aquesta manera es torna a la ruta principal.

Pins retorçats

Més endavant s'arriba al que és, de ben segur, un dels pins més fotografiats de Huang Shan: Yin Ke Song ('el pi que acull els hostes'), un pi de més de 800 anys que, amb les branques obertes, acull tothom que hi arriba. Aquesta espècie, el pi de Huang Shan (*Pinus huangshanensis*), té una capacitat d'adaptació increïble per créixer arrelat a les roques en llocs impossibles. La precipitació abundant –2.400 mm anuals– i la humitat elevada –256 dies l'any de boira– fan possible la vida en aquestes condicions. Els pins adopten formes tortuoses que fan volar la imaginació amb noms tan suggerents com *mèng bǐ shēng huā* ('flor nascuda en la punta d'un pinzell de somni, en el somni una flor brota en una ploma'). Són, en definitiva, una de les atraccions d'aquestes muntanyes.

El camí segueix endavant fins a una altra cruïlla important. Aquí es pot decidir de pujar al cim de la Flor de Lotus (Lianhua Feng) –el més alt, de 1.873 m–, continuar cap al cor de la muntanya o bé baixar una mica fins a l'estació superior del telefèric Yuping. Sí, a banda dels camins empedrats amb graons, els telefèrics són l'altra forma habitual de pujar a aquestes i d'altres muntanyes xineses. A Huang Shan concretament, hi trobem telefèric per la ruta del nord (telefèric Taiping, Taiping Suodao), la ruta de l'est (telefèric Yungu, Yungu Si Suodao, 'telefèric del temple de la vall dels núvols') i la ruta de l'oest (Yuping Feng Suodao, 'telefèric del pic del paravent de jade').

Un cop passat 'el pi que acull els hostes' es comença a trobar els primers hotels, a la zona de Yuping ('paravent de jade'). Dalt de la muntanya els preus són cars, molt més que a baix. Gairebé tot es puja i es baixa a les esquenes de persones que no fan res més en tot el dia; milers de metres amunt i avall portant pesades càrregues amb llençols bruts, nets, menjar, eines, recanvis i qualsevol cosa necessària per fer funcionar un hotel de quatre estrelles aquí dalt.

Malgrat el preu –d'altra banda, assequible per a la majoria de turistes europeus i nord-americans–, paga la pena passar-hi alguna nit. També hi ha llocs més econòmics, de vegades en els mateixos hotels, però alguns són bruts i humits, fins al punt que és recomanable portar algun mitjà de transport aquàtic per navegar pels banys comunitaris... El camí, però, continua cap al nord fins al centre de la muntanya, deixant enrere aquesta zona espectacular dels cims de la Flor de Lotus i de la Capital del Cel. Més endavant hi ha més hotels, i són especialment interessants els que es troben a les cruïlles de les rutes de l'est i de l'oest. Són, per tant, punts claus per a l'allotjament i per poder visitar gran part de la muntanya. Abans del punt de trobada de les rutes de l'est, oest i nord hi ha, però, un punt anomenat Tian Hai. A l'esquerra

Gran Canyó de Xi Hai, Huang Shan.

En aquestes muntanyes conflueixen una sèrie de característiques naturals que fan que el visitant trobi paisatges gairebé irreals, únics. Pins retorçats, mars de núvols, roques estranyes i fonts termals

Els pins adopten formes tortuoses que fan volar la imaginació amb noms tan suggerents com 'flor nascuda en la punta d'un pinzell de somni'. Són una de les atraccions d'aquestes muntanyes

Gran Canyó de Xi Hai, Huang Shan.

Camí del Gran Canyó de Xi Hai.

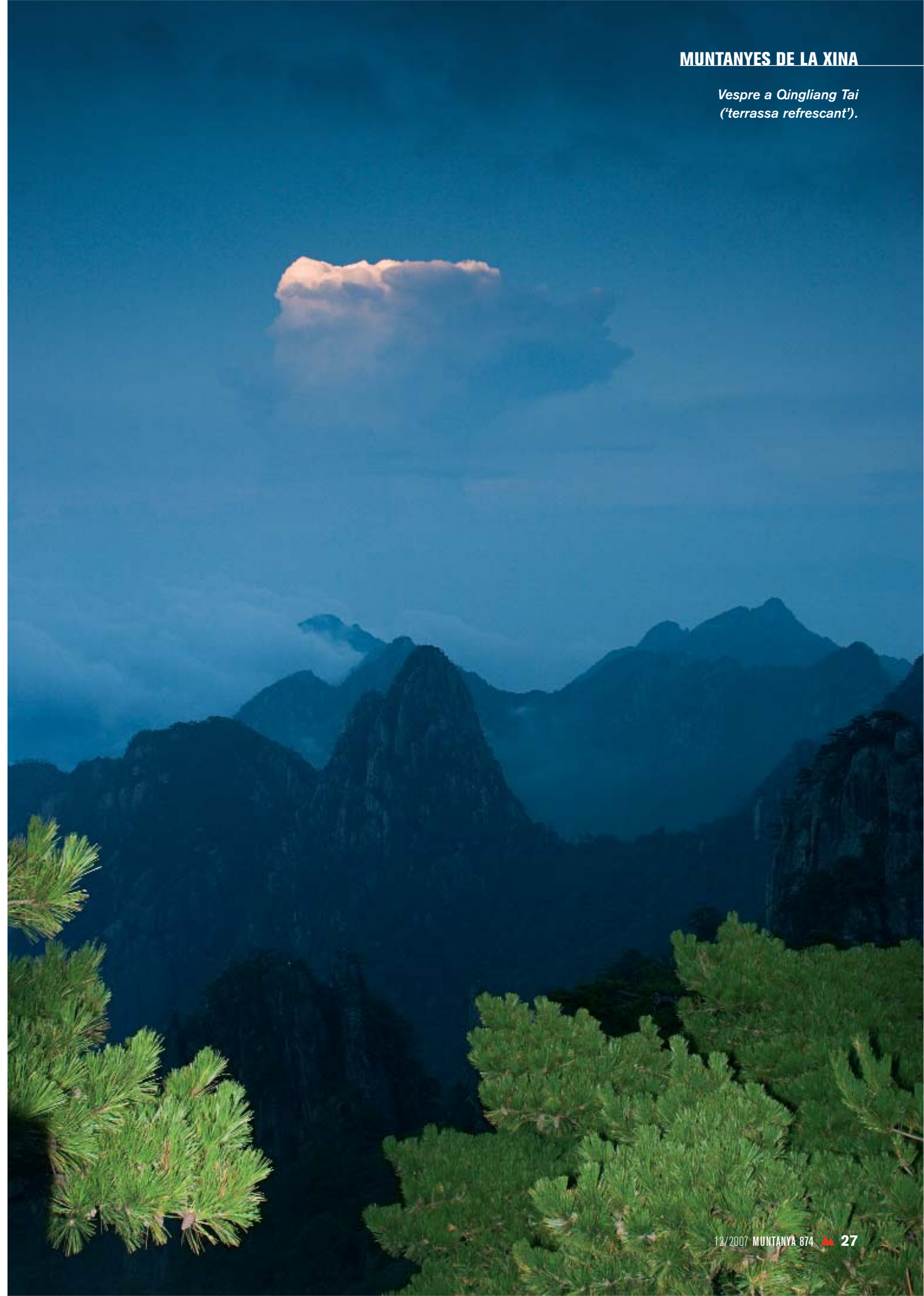
(oest), a pocs minuts, es troba Baiyun Bin Guan ('hotel dels núvols blancs'), i l'entrada a Xi Hai ('mar de núvols de l'oest'). Des d'aquest hotel surt una de les rutes més increïbles de Huang Shan. Fa pocs anys que s'ha arreglat i s'ha tornat a obrir al públic. Recorre l'anomenat Gran Canyó de Xi Hai, dins de l'àrea paisatgística del mar de l'oest. Huang Shan es divideix en diferents zones paisatgístiques: la del 'paravent de jade', on hi ha els cims de la Flor de Lotus i de la Capital del Cel; la de la mar celestial, la zona central, amb l'hotel dels núvols blancs, i la del mar de l'oest, on hi ha el Gran Canyó, a més la del mar del nord i la de les fonts termals, que es descriuran més endavant.

És impossible imaginar el paisatge del Gran Canyó; tampoc no es pot explicar, s'ha de viure. El camí, a poc a poc, va baixant per un bosc de pins, separant-se del torrent i guanyant una aresta rocosa. El terreny es fa

més abrupte i es comencen a veure les primeres agulles de granit, lloc ideal per contemplar la posta de sol allunyat de les multituds d'altres punts més freqüentats. Després de baixar uns 200 m de desnivell, s'arriba al Pont dels Immortals (Bushan Qiao): el camí entra en un túnel i creua el buit sobre el pont per travessar després una agulla de granit i baixar per llocs impossibles: estem arribant al Gran Canyó. Els vessants cauen vertiginosament, formats per desenes d'arestes agudes com ganivets, amb parets verticals. Monòlits de granit aquí i allà, de formes diverses, pins arrelats íntimament a la roca, retorçats expressant que, penjats aquí dalt, la vida no és fàcil. El que sembla més increïble, però, és que el camí transcorre a mitja alçada, penjat de l'abisme, penetrant en tots els racons de la muntanya per permetre'ns gaudir de l'espectacle. Camí, d'altra banda, ample, còmode i segur. A poc a poc, va guanyant alçada i perspectiva sobre el Gran Canyó, en companyia de roques i pins estranys. És un altre punt de vista més llunyà que ens fa sortir, lentament, d'un món gairebé irreal, d'un somni. Finalment s'arriba a Pai Yun Lou, des d'on hi ha diverses opcions: es pot pujar a Donxia Feng ('cim de núvols violats'), agafar el telefèric de Taiping fins a l'entrada nord de Huang Shan, continuar caminant fins a Beihai o bé tornar fins al punt de partida de la ruta del Gran Canyó, l'hotel Baiyun. Donxia Feng (1.700 m) no és un lloc especialment interessant per veure la posta de sol, però és un cim ampli que permet passejar còmodament i contemplar totes les roques i pins de l'entorn, a diferència d'altres cims més abruptes que tenen un espai limitat però presenten unes vistes més espectaculars. Guang Min Ding, ('cim lluminós'), en canvi, en el camí de retorn de l'hotel Baiyun, és un dels punts més concorreguts i alhora interessants per veure la sortida del sol per sobre del mar de núvols, element imprescindible del paisatge de Huang Shan.

ALBERT MARTÍNEZ

Shi xin Feng ('cim on es comença a creure'), Huang Shan.

Més informació

TRANSPORTS

S'hi arriba en avió fins a Xangai o Beijing, després en avió o tren fins a Tunxi (Huang Shan Shi). Per arribar a Tangkou, porta d'entrada a la muntanya, cal prendre un autobús que triga poc més d'una hora.

AIGUA I MENJAR

En els hotels de la muntanya i a la rodalia hi ha restaurants i botigues, tot i que els preus són molt més cars que a Tangkou. També és habitual l'aigua bullent per poder-se fer a l'instant uns fideus xinesos precuinats que venen a les mateixes botigues.

MAPES

Tourist Map of Huangshan Scenic Spots (es pot comprar a Tunxi o Tangkou, o bé es pot descarregar de la pàgina web www.chinaodysseytours.com/maps-of-china/big-map-of-huangshan.html)

ALGUNES RUTES

- Ascens per la ruta de l'oest, des de la porta principal fins a Tian Hai ('mar celestial'), passant pel cim de la Capital del Cel: +1.145 m, -305 m.
- Gran Canyó del mar de l'oest: Tian Hai, Gran Canyó, Pai Yun Lou, Tian Hai: +590 m, -590 m.
- Descens per la ruta de l'est: Bei Hai, Bai Eling ('carena de l'oca blanca'), cascada dels nou dracs, porta est: +70 m, -1.285 m.

LLIBRES

World Natural & Cultural Heritages - Huangshan Mountain. China Travel & Tourism Press.

RIBOUD, Marc. *Huang Shan. Montagnes Celestes*. Flammarion, 2004.

INTERNET

www.huangshanguide.com/english.htm

www.travelchinaguide.com/cityguides/anhui/huangshan/index.htm

Mars de núvols

Els xinesos han dividit aquest oceà de núvols en diferents mars segons els quatre punts cardinals, elements omnipresents en la cultura xinesa: mar del nord (Bei Hai), mar del sud (Nan Hai), mar de l'est (Dong Hai) i mar de l'oest (Xi Hai). Guang Min Ding és al centre de Huang Shan i la panoràmica que des d'allà es contempla és molt àmplia. Si bé els dies ennuvolats són freqüents, és normal que el mar de núvols no pugi dels 1.600 m, i el cim de 1.841 m quedi habitualment per sobre. És aleshores quan els núvols, escalfats pels primers raigs de sol, es comencen a moure. Núvols blaus que vénen de l'ombra i entren pel mar de l'oest, envoltant suaument els abruptes cims de la Flor de Lotus i de la Capital del Cel, i es precipiten, tenyits de taronja, per l'abisme del mar de l'est, ara buit.

Un altre lloc interessant per veure la sortida i la posta de sol és Beihai. També és un punt clau, ja que en surten la ruta del nord i la ruta de l'est. Des de la ruta de l'oest, descrita anteriorment, només cal seguir en direcció nord des del mar celestial i Guang Min Ding. Un cop a Beihai, un dels llocs clàssics per gaudir

de l'espectacle natural és el Shizi Feng ('camí del pic del lleó'), que s'agafa des de Beihai en direcció nord i en sentit ascendent, deixant a la dreta les escales que baixen per la ruta del nord cap a Songgu An ('temple de la vall dels pins'). Poc després de començar la pujada al pic del lleó es troben miradors estratègicament situats per admirar les vistes; els més interessants són els que estan orientats al nord i a l'est. Són punts de vista molt ben escollits que parlen de l'interès de la cultura xinesa pel paisatge, que han intentat traslladar des del món natural als seus jardins, més accessibles.

Roques estranyes

Un dels racons més espectaculars de Huang Shan és el Shixin Feng ('cim on es comença a creure'). Sembla que quan s'arriba aquí es comença a creure que els paisatges màgics de Huang Shan existeixen de veritat. Es parteix de Beihai cap al sud en direcció a Bai E Ling ('carena de l'oca blanca') i la ruta de l'est, però desviant-se a l'esquerra a mig camí. Quan el camí comença a baixar queda envoltat d'agulles de roca espectaculars. Les vistes cap a l'est fan que el paisatge sigui especial-

ment interessant a la sortida del sol, quan es barregen les primeres llums, lila, rosa i, després, taronja, amb les siluetes de les muntanyes i els arbres. En la zona es poden observar roques amb noms tan curiosos com Hou Zi Guan Hai ('mona que mira el mar de núvols').

Fonts termals

Pins, rocs, mar de núvols... Queda el quart element de Huang Shan: l'aigua, en forma de rius de color maragda i fonts termals, omnipresents a la part baixa de la muntanya. Es pot aprofitar el descens per la ruta de l'est per visitar el riu de la Jiulong Pu ('cascada dels nou dracs'). Els primers 700 m de desnivell de graons són monòtons, comparats amb la ruta de l'oest. Després de graons i més graons s'arriba finalment a la carretera per on es continua cap a l'esquerra. Al cap de poca estona, el camí és evident a la dreta i es torna a endinsar en la vegetació, baixant per la vall enmig de bonics boscos de bambú i de pins, molt diferents dels de la part alta de la muntanya. El camí, ara ja més ample, es divideix en dos i un rètol en xinès indica alguna cosa; la zona més turística i concorreguda ha quedat enrere. Endavant, el camí baixa directament sense més i a la dreta s'accedeix al riu de la cascada dels nou dracs (Jiulong Pu): un salt d'aigua de 300 m empalma successivament nou cascades i nou marmites excavades en granit. Recorda, certament, alguns racons del massís del Canigó. Hi ha molts altres llocs a Huang Shan que permeten gaudir de l'aigua. Es podrien destacar Fei Cui Gu ('vall de jade'), una mica més al nord del

riu de la cascada dels nou dracs, o la zona paisatgística de les fonts termals, una mica abans de començar la ruta de l'oest.

Així, pins, roques, núvols i fonts són els quatre elements de Huang Shan que ens poden oferir, si ens deixem endur, un viatge molt particular i personal en què, per uns moments, ens podrem sentir en harmonia, plenament integrats en la natura i en l'Univers i comprendre el Tao.

A baix, surt el sol a Shixin Feng.

Fei Cui Gu (Huang Shan).

